

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2Csp/457/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917214464
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Ladislav Burda
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2019:7917214464.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom Mgr. Ing. Ladislavom Burdom v právnej veci žalobcu T. U. H., s.r.o., M.: XXXXXXXX, E. 5, XXX XX Y., zast.: X. U., s.r.o., E. 5, XXX XX Y., proti žalovanému: D. B., nar. XX.XX.XXXX, H., L. XX/XX, XXX XX J. L., zast.: G. & E. s.r.o., V. 36, XXX XX Y., M.: XX XXX XXX, v konaní o zaplatenie 571,28 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 79,75 Eur **zastavuje**.

II. Žalovaná je **povinná** zaplatiť žalobcovi sumu 491,54 Eur, 5,05% úrok ročne zo sumy 54,31 Eur od 12.05.2015 do zaplatenia, 5,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 51,50 Eur od 10.06.2015 do zaplatenia, 5,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 49,91 Eur od 10.07.201 do zaplatenia, 5,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 51,50 Eur od 11.08.2015 do zaplatenia, 5,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 60,99 Eur od 10.09.2015 do zaplatenia, 5,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 223,32 Eur od 10.10.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi **priznáva** proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 86,04%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručanou konajúcemu súdu dňa 14.12.2017 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 571,28 Eur spolu s príslušenstvom a trovami konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 21.06.2017 medzi postupcom Slovak Telekom, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 26.03.2015 zmluvu č. 900490076, predmetom ktorej bolo poskytnutie telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení, na základe ktorej postupca poskytol žalovanému telekomunikačné služby špecifikované v zmluve za podmienok stanovených v zmluve a všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v zmluve a v cenníku. Právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými cenovými podmienkami a zároveň vystavil žalovanému vyúčtovacie faktúry, a to faktúru č. 7503803010 na sumu 54,31 Eur splatnú 11.05.2015, faktúru č. 7504718575 na sumu 56,50 Eur splatnú dňa 09.06.2015, faktúru č. 7505727494 na sumu 74,70 Eur splatnú dňa 09.07.2015, faktúru č. 7506685158 na sumu 56,50 Eur splatnú dňa 10.08.2015, faktúru č. 7507653451 na sumu 69,62 Eur splatnú dňa 09.09.2015, faktúru č. 7508608909 na sumu 223,32 Eur splatnú dňa 09.10.2015, faktúru č. 7601837833 na sumu 79,75 Eur splatnú dňa 09.03.2016. Žalovaný žalovanú sumu do dňa podania žaloby neuhradil a z uvedeného dôvodu si preto žalobca uplatňuje zaplatenie sumy 571,28 Eur spolu s príslušenstvom a trovami konania.

2. Konajúci súd doručoval žalovanej žalobu spolu s prílohami, poučením o procesných právach a povinnostiach, ako aj uznesením, ktorým vyzval žalovanú, aby sa písomne vyjadrila k žalobe, uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva. Žalovanej

bola súdna zásielka doručená dňa 26.07.2018, tak ako to vyplýva z doručky. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila v konaní ostala nečinná.

3. Konajúci súd v súlade s ustanovením § 297 písm. b/ zák. č. 160/2015 Z.z. CSP, podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadiť ak ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur na základe listinných dôkazov nariadil verejné vyhlásenie rozsudku na deň 02.10.2018.

4. Na verejné vyhlásenie rozsudku sa dostavil právny zástupca žalovanej G. & E. s.r.o., so sídlom V. XX, XXX XX Y., M.: XX XXX XXX, ktorý poveril advokátsku koncipientku D.. H. J., reg. č. H. XXXXXX, aby advokáta zastupovala v plnom rozsahu na verejnom vyhlásení rozsudku dňa 02.10.2018 v právnej veci č. k. 2Csp/457/2017 a zároveň predložil konajúcemu súdu aj splnomocnenie podpísané žalovanou na zastupovanie zo dňa 14.08.2018. Zároveň právny zástupca žalovanej predložil konajúcemu súdu písomné vyjadrenie k žalobe, v ktorej uviedol, že svojou povahou zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Žalovaná ďalej v tomto podaní poukázala na ust. § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovujú objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohol byť dôvodne podaný návrh na začatie konania na súd. Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba by mohla právo subjektívne vykonať alebo nie, t. j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve. Je to vlastne časový moment, keď sa subjektívne právo transformuje do nároku oprávneného. Pokiaľ subjektívne právo nedospelo do štádia nároku, nemôže začať plynúť ani premlčacia doba. Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé na žalobu, t. j. keď možno podať návrh na začatie súdneho konania. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na súdnu prax (R28/1984), podľa ktorej ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, potom môže svoje právo i vykonať. Vzhľadom na vyššie uvedené preto žalovaná vzniesla námietku premlčaného práva a to z dôvodu, že žalobca v tomto konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, kedy a ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania, či a ako bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžných súm. Právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že pohľadávku z uvedenej úverovej zmluvy zosplatnil a následne postúpil na žalobcu. Pred týmto okamihom nebol žalovaný žiadnym spôsobom vyzvaný na úhradu dlžných súm a zo žiadneho predloženého a ani navrhnutého dôkazu nevyplýva, ktoré splátky a kedy žalovaný splatil a v akej výške. Vzhľadom na uvedené preto žalovaná navrhla konajúcemu súdu žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Na vyjadrenie žalovanej reagoval žalobca podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 27.11.2018, v ktorom uviedol, že žalovaný uzatvoril s pôvodným veriteľom dňa 26.03.2015 zmluvu o poskytovaní verejných služieb, spolu s dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb pre tel. číslo XXXX XXX XXX, ktorého predmetom bola aktivácia programu služieb - DATA SIM MI NEOB3 a zároveň bolo žalovanej poskytnuté aj zariadenie Huawei MediaPad 10 link plus. Pôvodný veriteľ vystavil žalovanému faktúru č. 7503803010 so splatnosťou 11.05.2015 na sumu 54,31 Eur, ktorú žalovaný neuhradil. Ďalej faktúru č. 7504718575 so splatnosťou dňa 09.06.2015 na sumu 56,50 Eur, ktorú žalovaný neuhradil. Faktúru č. 7505727494 so splatnosťou dňa 09.07.2015 na sumu 74,70 Eur, ktorú žalovaný neuhradil. Faktúru č. 7506685158 so splatnosťou 10.08.2015 na sumu 56,50 Eur, ktorú žalovaný neuhradil. Faktúru č. 7507653451 so splatnosťou dňa 09.09.2015 na sumu 69,62 Eur, ktorú žalovaný neuhradil. Žalobca si v podanej žalobe neuplatňuje poplatok za prerušenie služby vo výške 16,50 Eur a preto si vyššie uvedenú faktúru žalobca uplatňuje v poníženej výške 60,99 Eur tak, ako mu bola postúpená, nakoľko pôvodný veriteľ zľavu za mobilný internet započítal na poplatok za prerušenie služby pre neplatenie. Faktúru č. 7508608909 tvorili splátky zariadenia vo výške 223,32 Eur a faktúru č. 7601837833 zmluvná pokuta vo výške 79,75 Eur. K premlčaniu žalobca uviedol, že si uplatnil svoj nárok žalobou dňa 16.11.2017, teda v rámci premlčacej doby. Tretiu časť podania žalovaného označenú ako vznik omeškania, považuje žalobca za nesúvisiacu s danou vecou, nakoľko v nej žalovaný spomína úverovú zmluvu, pričom predmetom sporu je neuhradenie faktúr za poskytnutie služby na základe zmluvy uzavretej v zmysle zákona o elektronických komunikáciách. Žalobca zastáva názor, že žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol skutočnosti ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy a nakoľko si žalovaný svoj záväzok riadne neplnil, veriteľ uplatnil svoj nárok žalobou na príslušnom súde. Žalobca zároveň uviedol, že berie žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 79,75 Eur späť a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy vo výške 491,54 Eur spolu s úrokom z omeškania a trovami konania.

6. Súd nariadil pojednávanie na deň 15.01.2019, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovanej.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že zotrúva na žalobe, ako aj na svojom písomnom vyjadrení a má za to, že žaloba je dôvodná. Všetky svoje nároky žalobca uplatnil v rámci premlčacej lehoty, čiže žiadny nárok nie je premlčaný. Faktúry sú transparentné a žalobca má za to, že je to korektné voči spotrebiteľovi.

8. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní konanom dňa 15.01.2019 uviedol, že žalobca nie je oprávnený v tomto konaní vystupovať ako žalobca a to z toho dôvodu, že u neho absentuje aktívna vecná legitímácia. Absencia aktívnej legitímácie spočíva z toho dôvodu, že došlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu na žalobcu a to preto, že nebolo dodržané ust. § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že je potrebné splniť určité podmienky, a to teda je potrebné, aby spotrebiteľ bol písomne vyzvaný na úhradu svojho záväzku a následne, aby po preukázateľnom odoslaní výzvy v omeškaní viac ako 90 dní. Až následne môže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, čo v tomto prípade preukázané nebolo. Žalobca síce predložil faktúry, ktorej súčasťou mala byť aj upomienka, resp. upozornenie, že je v omeškaní zo záväzku žalovaná, avšak žalovaná je toho názoru, že žalobca nepreukázal, že reálne bola odosielaná táto upomienka žalovanej. Žalovaná má za to, že nemá vedomosti o tom, že bola upozornená na túto skutočnosť a teda trvá na tom, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky a u žalobcu preto absentuje aktívna legitímácia v konaní.

9. Na námietku absencie aktívnej legitímácie u žalobcu podanej na pojednávaní podanom dňa 15.01.2019 reagoval žalobca podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 21.01.2019, v ktorom uviedol, že podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách: "Ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka." Podľa žalobcu je podľa zákona na účinné postúpenie pohľadávky potrebné kumulatívne splnenie dvoch podmienok: 1.) vyzvať účastníka na splnenie svojho peňažného záväzku a po 2.) omeškanie účastníka so splatením nepretržite dlhšie ako 90 dní. Pokiaľ ide o výzvu účastníka na splnenie svojho záväzku, právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telekom a.s., a žalovaný uzavreli dňa 26.03.2015 zmluvu o poskytovaní verejných služieb vrátane dodatku, na základe ktorých právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému elektronické telekomunikačné služby a žalovaný sa zaviazal riadne a včas uhrádzať mesačné faktúry a ceny za poskytnuté služby. Žalovanému boli tieto ceny za poskytované elektronické komunikačné a dátové služby vyúčtované faktúrami č. 7503803010, č. 7504718575, č. 7505727494, č. 7506685158, č. 7507653451, č. 7508608909 za obdobie od 5/2015 do 9/2015. Podľa žalobcu samotný zákon č. 451/2011 Z.z o elektronických komunikáciách v § 43 ods. 13 nedefinuje náležitosti výzvy, ale len určuje jej formu, ktorá má byť písomná. Pôvodný veriteľ vyzval účastníka na splnenie svojho dlhu prostredníctvom faktúry č. 7504718575, súčasťou ktorej bola aj upomienka, ktorá bola zvýraznená červeným písmom, ktorou pôvodný veriteľ pripomínal žalovanému nezaplatenú dlžnú sumu za poskytovanie elektronických služieb, pričom sám pôvodný veriteľ odporučal žalovanému úhradu splatnej pohľadávky do 01.06.2015. Nakoľko pôvodný veriteľ písomne upozornil žalovaného o jeho splatnej pohľadávke a dokonca odporučil jej splatenie v určenej lehote, žalobca považuje podmienky písomnej výzvy za splnené. Podobné upomienky zaslal pôvodný veriteľ žalovanej aj vo faktúrach č. 7505727494 a č. 7506685158, čím pôvodný veriteľ žalovanej poukázal na jej neuhradenú dlžnú sumu a zároveň sa snažil dať žalovanej šancu na uhradenie svojho nesplateného záväzku. Na základe uvedeného má preto žalobca za to, že právny predchodca žalobcu si splnil svoju povinnosť, ktorú mu ukladá vyššie citovaný zákon. Navyše žalovaná svojím podpisom na zmluve o poskytovaní verejných služieb vyhlásila, že sa oboznámila so všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete podniku. Žalobca ďalej poukazuje na bod 1 písm. 1 článku 3, časti III. (zmluvný vzťah s účastníkom služby) VOP má podnik právo: "postúpiť svoju pohľadávku voči účastníkovi inej osobe, ak je účastník napriek písomnej výzve podniku nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní s úhradou tohto svojho peňažného záväzku." V zmysle bodu 2 časť VIII. (oznamovanie, doručovanie) VOP: "Akúkoľvek informáciu, oznámenie, upomienku, faktúru, čiastkovú alebo zálohovú faktúru, výpoveď zmluvy, odstúpenie od zmluvy alebo iné oznámenie podniku, doručuje podnik účastníkovi niektorým z nasledovných spôsobov a to kvalifikovaným oznámením alebo bežným oznámením alebo oznámením prostredníctvom volania, zaslania sms správy, mms správy, faxom alebo e-mailom alebo iným spôsobom." Podľa bodu 7, tej istej časti VOP: "Všetky spôsoby oznamovania a doručovania oznámenia podniku sú rovnocenné, pričom podnik je oprávnený použiť na oznamovanie

ktorýkoľvek zo spôsobov uvedených v tomto článku.“ Ďalej podľa bodu IV. tej istej časti VOP: “Za bežné oznámenie sa považuje doručenie oznámenia podniku na poslednú známu adresu účastníka s tým, že v prípade akýchkoľvek pochybností ohľadne okamihu doručenia sa oznámenie podniku považuje za doručené štvrtý kalendárny deň po jeho odoslaní.“ Žalobca zároveň uviedol, že pôvodný veriteľ zasiaľal faktúry žalovanému ako obyčajnú poštovú zásielku, pri ktorej sa odosielateľovi pri doručovaní nevracia doklad o doručení - doručienka, preto v spisovej dokumentácii týmto dokladom nedisponuje. Pokiaľ ide o omeškanie so splatením nepretržite dlhšie ako 90 dní, žalovaný bol pôvodným veriteľom viackrát vyzvaný na úhradu svojho splatného záväzku a tento naďalej svoj záväzok ani po uplynutí 90-dňovej lehoty neuhradil a žalobca považuje druhú podmienku pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách za splnenú. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/622/2016 a uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/147/2017, v ktorých sa sudy v súvislosti s aktívnou legitímáciou o postúpení pohľadávky zaoberali v podobných prípadoch.

10. Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi a to žalobou doručenu konajúcemu súdu dňa 14.12.2017, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017, dodatkom č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 0120170374 zo dňa 21.06.2017, zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 26.03.2015, dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 26.03.2015, všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete spoločnosti Slovak Telekom a.s., faktúrami, vyjadreniami právnych zástupcov žalobcu a žalovanej a zistil tento skutkový stav veci.

11. Na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovak Telekom a.s., Bratislava a žalovaným, spoločnosť Slovak Telekom a.s., Bratislava sa zaviazala dodávať žalovanému telekomunikačné služby a žalovaný sa zaviazal uhrádzať cenu týchto služieb podľa fakturácie zo strany dodávateľa. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017 spoločnosť Slovak Telekom a.s., Bratislava postúpila žalobcovi pohľadávku voči žalovanému v sume 571,28 Eur spolu s príslušenstvom. Cenu neuhradených telekomunikačných služieb fakturoval právny predchodca žalobcu žalovanému faktúrami č. 7503803010 na sumu 54,31 Eur so splatnosťou dňa 11.05.2015, č. 7504718575 na sumu 56,50 Eur splatnou dňa 09.06.2015, faktúrou č. 7505727494 na sumu 74,70 Eur splatnou dňa 09.07.2015, faktúrou č. 7506685158 na sumu 56,50 Eur so splatnosťou 10.08.2015, faktúrou č. 7507653451 na sumu 69,62 Eur so splatnosťou 09.09.2015, faktúrou č. 7508608909 na sumu 223,32 Eur so splatnosťou 09.10.2015 a faktúrou č. 7601837833 na sumu 79,75 Eur so splatnosťou 09.03.2016. Žalovaná v zmysle ust. § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka vzniesla námietku premlčania celého práva, z dôvodu, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, kedy a ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania, či a ako bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžných súm a zo žiadneho predloženého ani navrhnutého dôkazu nevyplýva, ktoré splátky a kedy žalovaný splatil, a v akej výške. V dôsledku čoho, nie je možné posúdiť, či sa dostal do omeškania a kedy. K premlčaniu žalobca uviedol, že si svoj nárok uplatnil žalobou dňa 16.11.2017, teda v rámci premlčacej doby a časť vyjadrenia žalovanej označenú ako vznik omeškania považuje žalobca za nesúvisiacu s danou vecou, nakoľko v nej žalovaná spomína úverovú zmluvu, pričom predmetom sporu sú neuhradené faktúry za poskytnuté služby na základe zmluvy uzavretej v zmysle zákona o elektronických komunikáciách.

12. Na pojednávaní konanom dňa 15.01.2019 právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že žalovaná má za to, že žalobca nie je oprávnený v tomto konaní vystupovať ako žalobca a to z dôvodu, že u neho absentuje jeho aktívna legitímácia. Absencia jeho aktívnej legitímácie spočíva v tom, že došlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu a to preto, že nebolo dodržané ust. § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, z ktorého vyplýva, že je potrebné splniť určité podmienky a to tie, aby spotrebiteľ bol písomne vyzvaný na úhradu svojho záväzku a následne, aby po preukázateľnom odoslaní výzvy bol v omeškaní viac ako 90 dní. Na základe splnenia týchto podmienok môže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu.

13. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách: “Ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní po omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.“ Podľa žalobcu je podľa zákona na účinné postúpenie pohľadávky potrebné kumulatívne splnenie dvoch podmienok: 1.) vyzvať účastníka na splnenie svojho peňažného

záväzku a po 2.) omeškanie účastníka so splatením nepretržite dlhšie ako 90 dní. Pokiaľ ide o výzvu účastníka na splnenie svojho záväzku, právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telekom a.s., a žalovaný uzavreli dňa 26.03.2015 zmluvu o poskytovaní verejných služieb vrátane dodatku, na základe ktorých právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému elektronické telekomunikačné služby a žalovaný sa zaviazal riadne a včas uhrádzať mesačné faktúry a ceny za poskytnuté služby. Žalovanému boli tieto ceny za poskytované elektronické komunikačné a dátové služby vyúčtované faktúrami č. 7503803010, č. 7504718575, č. 7505727494, č. 7506685158, č. 7507653451, č. 7508608909 za obdobie od 5/ 2015 do 9/2015. Podľa žalobcu samotný zákon č. 351/2011 Z.z o elektronických komunikáciách v § 43 ods. 13 nedefinuje náležitosti výzvy, ale len určuje jej formu, ktorá má byť písomná. Pôvodný veriteľ vyzval účastníka na splnenie svojho dlhu prostredníctvom faktúry č. 7504718575, súčasťou ktorej bola aj upomienka, ktorá bola zvýraznená červeným písmom, ktorou pôvodný veriteľ pripomínal žalovanému nezaplatenú dlžnú sumu za poskytovanie elektronických služieb, pričom sám pôvodný veriteľ odporúčal žalovanému úhradu splatnej pohľadávky do 01.06.2015. Nakoľko pôvodný veriteľ písomne upozornil žalovaného o jeho splatnej pohľadávke a dokonca odporučil jej splatenie v určenej lehote, žalobca považuje podmienky písomnej výzvy za splnené. Podobné upomienky zaslal pôvodný veriteľ žalovanej aj vo faktúrach č. 7505727494 a č. 7506685158, čím pôvodný veriteľ žalovanej poukázal na jej neuhradenú dlžnú sumu a zároveň sa snažil dať žalovanej šancu na uhradenie svojho nesplateného záväzku. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/622/2016 a uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/147/2017, v ktorých sa súdy v súvislosti s aktívnou legitímáciou o postúpení pohľadávky zaoberali v podobných prípadoch.

14. Podľa § 42 ods. 4 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z. účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami.

15. Podľa § 42 ods. 4 písm. b/ citovaného zákona, platí cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladov o vyúčtovaní.

16. Podľa § 42 ods. 1 citovaného zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou služby sú všeobecné podmienky a tarifa.

17. Podľa § 43 ods. 2 citovaného zákona, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytnutia a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

18. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočne primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania ak nie, je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou v inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia na určené postúpenie pohľadávky je potrebné kumulatívne splnenie dvoch podmienok a to vyzvať účastníka na splnenie svojho peňažného záväzku a omeškanie účastníka so splatením nepretržite dlhšie ako 90 dní.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telekom a.s. a žalovaný uzavreli dňa 26.03.2015 zmluvu o poskytovaní verejných služieb vrátane dodatku, na základe ktorého právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému elektronické komunikačné služby a žalovaný sa zaviazal riadne a včas uhrádzať mesačné faktúry - ceny za poskytnuté služby. Žalovanému boli ceny za poskytované elektronické komunikačné a dátové služby vyúčtované faktúrami č. 7503803010, č. 7504718575, č. 7505727494, č. 7506685158, č. 7507653451, č. 7508608909 a to za obdobie od 5/2015 do 9/2015.

22. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou v inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia na určené postúpenie pohľadávky je potrebné kumulatívne splnenie dvoch podmienok a to vyzvať účastníka na splnenie svojho peňažného záväzku a omeškanie účastníka so splatením nepretržite dlhšie ako 90 dní.

23. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

24. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa, alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

25. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

26. Postúpením pohľadávky je inštitútom, prostredníctvom ktorého dochádza k rozsahu postúpenia k zmene v subjekte záväzkového vzťahu, konkrétne k zmene v osobe veriteľa; zmena sa nedotýka práv a povinností dlžníka.

27. Ako vyplýva zo spisu, žalovaná s právnym predchodcom žalobcu uzatvorili dňa 26.03.2015 zmluvu o poskytovaní telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách vrátane dodatku, na základe ktorých právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanej elektronické komunikačné služby a žalovaný sa zaviazal riadne a včas uhrádzať mesačné faktúry - ceny za poskytnuté služby.

28. Žalovaný svojim podpisom na zmluve o poskytovaní verejných služieb vyhlásil, že sa oboznámil so všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete podniku. Podľa bodu 1 písm. 1, článku 3, časti III. všeobecných obchodných podmienok má podnik právo "postúpiť svoju pohľadávku voči účastníkovi inej osobe, ak je účastník napriek písomnej výzve podniku nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní s úhradou tohto svojho peňažného záväzku." V zmysle bodu 2 časť VIII. všeobecných obchodných podmienok „akúkoľvek informáciu, oznámenie, upomienku, faktúru čiastkovú alebo zálohovú faktúru, výpoveď zmluvy, odstúpenie od zmluvy alebo iné oznámenie podniku doručuje podnik účastníkovi niektorým z nasledovných spôsobov, a to kvalifikovaným oznámením alebo bežným oznámením alebo oznámením prostredníctvom volania, zaslaním sms správy, mms správy, faxom alebo e-mailom alebo iným spôsobom. Podľa bodu 7 tej istej časti všeobecných obchodných podmienok "všetky spôsoby oznamovania, doručovania oznámenia podniku sú rovnocenné, pričom podnik je oprávnený použiť na oznamovanie ktorýkoľvek zo spôsobov uvedených v tomto článku." Podľa bodu 4 tej istej časti všeobecných obchodných podmienok "za bežné oznámenie sa považuje doručenie oznámenia podniku na poslednú známu adresu účastníka s tým, že v prípade akýchkoľvek pochybností ohľadne okamihu doručenia sa oznámenie podniku považuje za doručené štvrtý kalendárny deň po jeho odoslaní."

29. Konajúci súd vychádzal z vyššie uvedených a citovaných právnych ustanovení, z listinných dôkazov predložených žalobcom a dospel k záveru, že žalovaná bola pôvodným veriteľom vyzvaná na úhradu svojho splatného záväzku a to tým, že súčasťou faktúr bola aj červeným písmom zvýraznená upomienka, ktorej pôvodný veriteľ pripomínal žalovanej nezaplatenú dlžnú sumu, za poskytovanie elektronických služieb, pričom sám pôvodný veriteľ odporúčal žalovanej úhradu splatnej pohľadávky do 01.06.2015. Uvedené upomienky pôvodný veriteľ zaslal žalovanej s faktúrami č. 7504718575, faktúrou č. 7505727494 a faktúrou č. 7506685158. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná svoj záväzok ani po uplynutí 90-dňovej lehoty neuhradila, preto súd považuje pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách podmienky za splnené. Z uvedeného má konajúci súd za to, že pohľadávka bola postúpená v súlade so zákonom a preto na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, preto uložil žalovanej povinnosť uhradiť pre žalobcu sumu 491,54 Eur spolu s príslušenstvom, čo je cena neuhradených faktúr za dodané telekomunikačné služby. Žalobca totiž preukázal, že žalovaná neuhradila túto cenu dodaných telekomunikačných služieb jeho právnemu predchodcovi ani jemu. Konajúci súd zároveň uložil žalovanej povinnosť uhradiť úrok z omeškania z neuhradených nedoplatkov za odobraté telekomunikačné služby tak, ako to vyplýva z výroku rozsudku a z predložených faktúr. V tejto súvislosti konajúci súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/147/2017 zo dňa 10.01.2018.

30. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

31. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví, o čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v konaní vo veci samej.
32. Nakoľko žalobca podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 27.11.2018 vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 79,75 Eur späť, súd konanie v tejto časti zastavil.
33. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočne, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.
34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.
35. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
36. Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.
37. O trovách konania rozhodoval súd v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení CSP a nakoľko mal žalobca v konaní úspech len čiastočný, súd mu priznal náhradu trov konania vo výške 86,04 % (žalobca zobral v časti o zaplatenie sumy 79,75 Eur žalobu späť titulom zmluvnej pokuty, čo tvorí 13,96%).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.